

РЕШЕНИЕ

№ 7124

гр. София, 30.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав,
в публично заседание на 09.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **6846** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 226 във вр. с 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 171, т. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Образувано е въз основа на Решение № 7858/30.06.2021г. на Върховния административен съд по адм.д. № 1964/2021г., с което е върнато за ново разглеждане от друг състав на АССГ жалбата на Ж. С. Й. срещу принудителна административна мярка (ПАМ) за принудително преместване на МПС, приложена на 02.07.2020 г. по отношение на лек автомобил с марка „М.“, рег. [рег.номер на МПС] .

В проведеното по делото съдебно заседание жалбоподателят поддържа жалбата лично и моли тя да бъде уважена по съображенията, изложени в нея, както и в писмено становище, което представя.

Ответникът – Инспектор в Дирекция УКОРС – [община], не се явява и не се представлява в съдебното заседание.

При новото разглеждане на делото са събрани приобщените при първото разглеждане доказателства.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, установи от фактическа страна следното:

Видно от подписаната от жалбоподателя декларация, на 02.07.2020 г. Ж. С. Й. е паркирал в [населено място], на [улица] притежавания от него лек автомобил, марка „М.“, с рег. [рег.номер на МПС] , .

В същия ден, изпълнявайки служебните си задължения, ответникът Д. Ж. Г. на

длъжност инспектор в Дирекция „УКОРС“ при [община] извършил, в присъствието на К. И. на длъжност шофьор в ОП „Транспорт“ и Г. К. на длъжност оператор в ОП „Транспорт“ при [община], извършил в 14:25 часа проверка, при която установил, че пътното превозно средство на жалбоподателя е паркирано непосредствено преди пешеходна пътека. За проверката, приключила в 14:30 часа, е съставен протокол, както и 10 броя снимки. Видно от протокола, превозното средство е било натоварено на автокран с рег. [рег.номер на МПС] и е преместено без знанието на неговия собственик на наказателен паркинг, находящ се в [населено място], [улица], зад Д. 2. Съставен бил и акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ с № 0094468 за извършено от жалбоподателя нарушение на разпоредбата на чл. 98, ал. 1, т. 5 от ЗДвП. За престоя на автомобила на наказателния паркинг жалбоподателят е заплатил сума в размер на 55.20 лева.

Жалбата е неоснователна.

Спрямо управлението от жалбоподателя автомобил е приложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 5 ЗДвП – „преместване на паркирано пътнo превозно средство без знанието на неговия собственик или на упълномощения от него водач“. Според чл. 168, ал. 1 ЗДвП определените от министъра на вътрешните работи длъжностни лица от службите за контрол и/или длъжностни лица, определени от собствениците или администрацията, управляваща пътя, могат да преместват или да нареждат да бъде преместено паркирано пътнo превозно средство на отговорно пазене на предварително публично оповестено място без знанието на неговия собственик или на упълномощения от него водач.

Със Заповед № 1919/16.07.2018г. на кмета на [община] е възложено на служителите от Общинско предприятие „Транспорт“ на длъжност „инспектор транспортна служба, репатрация“ да прилагат ПАМ по реда на ЗДвП, а видно от приложеното по делото допълнително споразумение към трудов договор, ответникът, който е разпоредил прилагането на ПАМ, е назначен на длъжност „инспектор, транспортна служба Репатрация“ в звено „Контрол паркиране“ в Общинско предприятие „Транспорт“. Съгласно т.2 от длъжностната характеристика на длъжността „Инспектор, трансп. служба, репатрация“, дейността включва и налагането на ПАМ по преместването на превозни средства без знанието на неговия собственик. С оглед изложеното дотук, съдът намира, че ПАМ е приложена от компетентен орган.

Според чл. 172 ал. 1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. В случая се касае за заповед по т. „б“ на чл. 171, т. 5 ЗДвП, за която не е въведено изискване за писмена форма, поради което разпореждането за принудителното преместване може да бъде издадено и в устна форма. Следователно, не са нарушени изискванията за форма на акта и не се констатира допуснати съществени процесуални нарушения при прилагането на мярката.

Според чл. 171, т. 5, б. „б“ ЗДвП, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителната административна мярка преместване на паркирано пътнo превозно средство без знанието на неговия собственик или на упълномощения от него водач, когато превозното средство е паркирано в нарушение на правилата за движение на места, обозначени с неподвижен пътен знак, предупреждаващ за принудително

преместване на паркирано превозно средство, както и когато създава опасност или прави невъзможно преминаването на другите участници в движението. Видно от посочената разпоредба, тази принудителна административна мярка може да се налага в три хипотези, а именно 1. МПС е паркирано в нарушение на правилата за движение на място, обозначено с неподвижен пътен знак, предупреждаващ за принудителното преместване на паркирано превозно средство; 2. когато създава опасност за останалите участници в движението; 3. когато прави невъзможно преминаването на другите участници в движението. Самостоятелното осъществяване на която и да е от тези предпоставки дава възможност на органа да упражни властническата си компетентност и да наложи ПАМ.

Относно първата хипотеза, следва да се отбележи, че по делото не са налице доказателства, че мястото, на което е било паркирано превозно средство, е било обозначено с неподвижен пътен знак, предупреждаващ за принудително преместване. Следователно, дори и превозното средство да е било паркирано в нарушение на правилата за движение, то при липсата на пътен знак, сигнализиращ за принудителното преместване, първата хипотеза на чл. 171, т.5, б. „б“ ЗДвП не може да се счете за изпълнена. Отделно от това, съдът следва да зачете влязлото в сила решение на Районен съд – Бургас по н.а.х.д. № 20202120203473 по описа за 2020г., с което е отменено наказателно постановление № НП – 1791/08.07.2020г., издадено за извършено от жалбоподателя нарушение на чл.98, ал.1, т.5 от ЗДвП – за това, че на 02.07.2020г., в 14.25 часа Ж. С. Й. е паркирал в [населено място], на [улица] лек автомобил с регистрационен [рег.номер на МПС], марка „М.“ Е 220 непосредствено преди пешеходната пътека, на разстояние около 1 метър. Съдът е отменил наказателното постановление с мотиви за неизяснена фактическа обстановка и допуснати процесуални нарушения.

Съдът приема обаче, че е изпълнена втората хипотеза по чл.171, т.5, б. „б“ от ЗДвП - превозното средство е паркирано по начин, който създава опасност за другите участници в движението. Видно от приложения снимков материал, жалбоподателят е паркирал управляваното от него МПС непосредствено до пешеходната пътека, по-точно успоредно на нея и перпендикулярно на тротоара. По този начин се създава опасност за пешеходците, тъй като пресичащите откъм страната на паркирания автомобил пешеходци са лишени от видимост за идващите отляво превозни средства. Тоест, за да пресекат, те трябва да излязат на платното за движение и едва тогава могат да се огледат и да получат видимост към движещите се по ул. Г.“ пътни превозни средства. Начинът, по който автомобилът е паркиран, ограничава видимостта за пешеходците и ги принуждава да пристъпят към пресичане по пешеходната пътека, без да имат възможност да възприемат цялостно пътната обстановка, а това несъмнено създава опасност за тези участници в движението. С оглед на това съдът приема, че са налице основания за прилагане на ПАМ от процесния вид и е спазен материалният закон. Тъй като е изпълнена предпоставката по чл.171, т.5, б. „б“, предл. второ, а именно, МПС е паркирано по начин, който създава опасност за другите участници в движението, не е необходимо да има поставен знак, указващ принудителното преместване.

Мярката е приложена в пълно съответствие с целта на закона, тъй като принудителното преместване на превозното средство е не само оправдано, но и наложително за осигуряване на безопасността, когато превозното средство е паркирано по начин, който създава опасност за другите участници в движението.

С оглед изложеното дотук, оспорената заповед се явява законосъобразна на всички основания по чл.146 от АПК, поради което жалбата срещу нея следва да бъде отхвърлена.

При това положение претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноските по делото се явява неоснователна и не следва да бъде уважено .

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 51 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ж. С. Й. срещу принудителна административна мярка за принудително преместване на МПС, приложена на 02.07.2020 г. по отношение на лек автомобил с рег. [рег.номер на МПС] .

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: